

DÜŞÜNCƏLƏR

Qara daşlar göyərəcək!

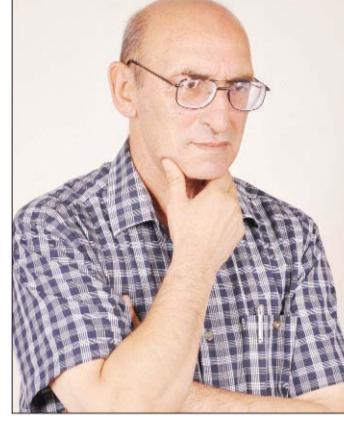
Xalq şairi Musa Yaqubun "Bu dünyanın qara daşı göyərməz" şeiri yazılında ermənilik hələ qılafindan üzə çıxmaga cəsarət eləmirdi, Azərbaycana qarşı ərazi iddiasında olduğunu gizlədirdi. Bu iddiada olduğunu Mixail Qorbaçovun ada sərgüzeştdən sonra bildirdi. O vaxtacan Səməd Vurğunun, sonralar Nəbi Xəzrinin, Bilayət Rüstəm-zadənin timsalında Azərbaycana rəğbəti olan Rəsul Həmzətovu (Rəsul Həmzətovları!) da öz iddialarının gerçəkləşməsinə vasitə elədi. Necə deyərlər, "quru o palçıq divara yapışa bilməzdii"...

Musa Yaqubun bu şeiri çoxumuzun yaddaşındadı. Sovet dönməndə yazılmış bu şeir təessübkeşliyin, təessüfun, təessübkeşliyin mübarizləşməsinə çağırışın ifadəsidi. Sevə-sevə oxuduğum, sevə-sevə yaşıatdığım, oxuya-oxuya düşündüyüm, düşüne-düşünə oxuduğum bu şeiri səngərdə, əsgərlərin əhatəsində bir metləb üçün en etibarlı bədii (poetik) istinad bilib xatırladım, "qara daş" ifadəsini işğala tən bilib xatırladım, yaşadığım duyuların biçimində də əsgərlərə xatırlatdım..

Gülistan ve Türkmençay müqavilələrinin Azərbaycan dövlətçiliyinə son qoymuşunu düşünənlər tarixin aldanışına uymuşdular. Unutmuşdular ki, "Gec edər, güc edər", unutmuşdular ki, tarixin hansı dönəmində "Haqq naziler, üzülməz". Unutmuşdular ki, "mayəsi nur, qayəsi nur olan Azərbaycanın hər daşından alov dilli ox ola bilər" (M.Araz). Oldu da. Azərbaycanda milli-azadlıq hərəkatı rus imperiyasının ilhaq zəncirini parçaladı. Musa Yaqubun bu şeirində təəssüfle anılan qara daşlar 1991-ci ilin noyabrında göyərdi - qara daşları imperiya-nın 71 il çəkən qəsbkarlığına qarşı xalqın dönməz mübarizəsi göyərdi. Onda uzaqdan-azaşa da olsa demişdim ki, gözümüz aydın, ustاد, bu dünyanın qara daşı göyərdi!..

Bu şeiri ön xətdə, səngərdə, əsgərlərin əhatəsində xatırlamışdım, əsgərlərə xatırlatmışdım, şeirin mahiyyətinin arzuladığım səviyyədə dərki üçün "qara daş" ifadəsinə öteri bir izah da vermişdim. Onda səngərə uzun çəkən bir süküt çökmüşdür. Əsgərlərin baxışlarının tündləşdiyini də hiss etmişdim, barmaqlarının yumruqlaşdığını da. Bunlar mənə yaxşı tanış idi - 1990-ci ilin 19 yanvar gecəsi-nəcən Meydanda bu məqamın eynisini çox görmüşdüm...

Zabit Nəsimi Həsənli bəlkə də bütün əsgərlərin adından cəsaretlə dilləndi:

RƏŞİD FAXRALI

-Dediiniz qara daşların bəzilərinin qaralma yaşı bizdən, bu əsgərlərdən 7-8 yaş böyükdü. O daşlar müharibə səbəbindən qaralıb. Sizin dediiniz kimi, dövlət müstəqilliyimizin bərpası o dövra qəder qaralmış daşları göyərdi. Bu daşları biz göyərdəcəyik. Ali Baş Komandanın əmriyle döyüşəcəyik, qəlebə qazanacaqıq, torpaqlarımızı işğaldan azad edəcəyik. Bu, qaralmış daşların göyərməsinin başlanğıcı olacaq.

Zabitin fikirlərini 20 Yanvar şəhidlərinin ruhuna Azərbaycan gəncliyinin, bu sıradan hərbiçi gənclərin andı bilmışdım.

Göyərmiş daşların xeyli mühərbi səbəbindən yenidən qaraldı. İşgalin rəngindən rəng almış bu daşları Azərbaycan əsgərinin vətənsevərliyi, Hərbi anda, dövlətə, dövlətçiliyə sədaqəti göyərdəcək.

Gizir İbrahim Məmmədov kollec təhsilli, ixtisası etibarilə müəllimdi. Zamanında müəyyən qəder mütləisi olub, ədəbiyyatımıza, bu anlamda klassik və çağdaş ədəbiyyatımıza nəbəddi, poeziya vasitəsilə aşilanın fikirlərə, xalqımızın mübarizə tarixinin poeziyada ifadəsinə də. Musa Yaqubun bu şeiri haqqında da düşüncələrini ifadə etmişdi və zabit Nəsimi Həsənlinin dediklərinə münasibet bildirmişdi:

Cənab leytenantın fikirləri menim də düşüncələrimi "tərəpətdi", əsgərlərin də. Biz qalib əsgər olmaq, komandırın dediyi kimi, o qara daşları göyərtmək istəyirik, əslində, bu amalla xidmet edirik.

Gizir bir anlıgına əsgərlərə baxdı. Nələrisə xatırlayıb sözünü davam etdi:

-Belə səhbətlər, belə mövzular həmisi olmur deyə fikir söyləməyə alışmamışq. Ancaq Vətənə, dövlətçiliklə, müstəqilliklə bağlı olan səhbətlər düşüncələrimizi tərpədir. Bu şeir lap çoxdan - sovet dönməndə yazılib. Şeirə belə olanlar onun mahiyyətini gözəl dərk edir. Onu da dərk edir ki, müstəqilliyimizin bərpası şüürin dediyi daşları həqiqətən göyərtdi. Onu deyə bilərəm ki, komandirimizin dedikləri biz əsgərlərin hər birinin vəzifə borcudur. Torpaqlarımızı işğaldan azad edəcəyik. İstərdik

ki, şairlərimiz "Bu dünyanın qara daşları göyərdi" şeiri yazmışlar. Azərbaycan əsgərinin döyüşlə göyərdəcəyi daşlar bir də heç zaman qaralmayacaq. Biz buna əminik, ictimaiyyət də əmin olsun.

Bu mukalimələşmənin mahiyyətini də, deyilən fikirləri də, fikirlərin ifadə etdiyi mətləbləri də Azərbaycan şeirinin, ön xətdə xidmət edən əsgərləri qəlebə ruhunun hikməti bildim. Bu qənaəti əsgərlərə də bildirdim, dedim ki, insan xalqa, millətə, dövlətə, dövlətçiliyə gərəkli məqamlarda təbiəti, təbiətin bir hissəsini ya qismən, ya da tamamilə dəyişməyə qadirdi. Müddətdən artıq həqiqi hərbi xidmət hərbi qulluqçusu Vüqar Ağayev dedi ki, bunu ancaq çox qədim dövlətçilik tarixinə malik olan xalqın əsgərləri bacarar. Azərbaycan Ordusunun əsgərləri belə əsgərlərdi.

Əsgər Əzim Almazov Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı Vəzir Orucovdan söz açdı, onun mənə də melum olan qəhrəmanlıqlarından danışdı.

Əsgər Nurlan Şərifov Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı Mübariz İbrahimovdan, əsgər Vələh Bayramov Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı Çingiz Qurbanovdan söz açdı.

Zabit Nəsimi Həsənli Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı Rəsim İbrahimovun son döyüşünü xatırladaraq dedi:

-Sonuncu gülləsinin qaldığıni hiss edəndə əsir düşməmək üçün etrafda sıxlasa düşmənləri də öldürməyi qərara almış, əl qumbarasıyla özünü partlatmışdı.

Zabit ani olaraq nəyisə xatırlayıb sözünə davam etmişdi:

-Gərgin döyüşlərin birində düşmənlər üstünlüyü ələ keçirməsinlər deyə Etibar Hüseynov özünü düşmən tankının altına atmışdı...

Deyilənlər bir həqiqətin təsdiqi kimi səslənmişdi: tarix ya ratmağa qadir olan qəhrəmanlar təbiətin bir hissəsini dəyişməyə də qadirdir; qəhrəman yağış yağıdır bilmir, yel əsdirə bilmir, yağan yağışı, əsən yeli gücsüzləşdirməyi xalqa, Vətənə sevgisiylə, bu sevgidən güc alan düzümlülə, qətiyyətiylə bacarır.

Havadarlarının köməyiylə 7 rayonumuzu işğal edən Ermenistan illərlə temas xəttində müdafiə səddinin qüdrətindən dənmişdi, bu səddin keçilməzliyini bildirirdi. Bu səddi də o dövr üçün təbiətin bir parçası hesab edə bilərik. Azərbaycan əsgəri 2016-ci ilin aprelində o səddi beş-on saat müddətiyə çəkən döyüşlərdə yerlə-yeksan elədi - təbiətin o bir parçası tamamilə dəyişdi. Bu qüdrətə malik olan əsgər elbəttə ki, bu dünyanın qara daşlarını da göyərdəcək. Gizir İbrahim Məmmədovun arzulduğu kimi, yaxın vatlarda "Bu dünyanın qara daşları göyərdi!" şeiri yazılaçıl..